

nogen tvivl om, at vi gerne vil have, at staten fastlægger de minimumsmål. Vi ser dem absolut som minimumsmål. Hvis der er nogle skoler, der ønsker at arbejde hen imod mål, der ligger højere end dem, der bliver fastsat, er de jo velkomne til det. Men for os handler det først og fremmest om, at kommunerne faktisk ikke har mulighed for at gå ind og lave om på de ting.

Det er klart, at hvad angår selve fagligheden, er det ikke noget, man løfter fra den ene dag til den anden. Det er et langt, sejt træk.

Til fru Marianne Jelved, som stiller spørgsmålet, hvordan man måler det: Jeg vil da først og fremmest i hvert fald håbe på, at man i de internationale undersøgelser i løbet af nogle år kan se nogle forskelle. Men det er klart, at det kun er én brik i et meget langt træk, for der er mange ting. Det er jo f.eks. også derfor, at vi gerne ser, at der sker en styrkelse af timerne i skolen, eller at der bliver givet flere timer. Det er et samspil mellem faktorer som f.eks. mulighed for at inddele elever på baggrund af løbende evaluering i de mindre klasser. Der er mange faktorer, der skal spille sammen. Det handler jo ikke kun om bindende mål, selv om vi er glade for, at vi fik sat de minimumsmål.

Og til fru Bodil Kornbek bliver jeg nødt til at sige, at jeg har lyttet til mange af de spørgsmål, som fru Bodil Kornbek meget aktivt og meget energisk har stillet her i dag, og at jeg godt kan forstå, at det er lidt ærgerligt at stå uden for et godt forlig som det her. Vi forventer, som fru Louise Frevert har været inde på tidligere, at der bliver fulgt meget nøje med i, hvad kommunerne laver. Allerede i dag indberetter de faktisk, hvordan det går ude omkring, og det vil vi da også holde øje med bliver gjort i det her tilfælde.

Det er kommunerne i samspil med lærere og elever, som først og fremmest skal stå for, at man sikrer, at man når de mål. Men vi kan bare se på hele den heftige debat, der har været om de her mål, for hold da op, hele debatten i dag har nærmest ikke handlet om andet. Så alene af den grund er jeg sikker på, at alle i det danske kongerige efterhånden er klar over, at der er noget, der hedder bindende mål, og at forældrene faktisk godt kan gå hen til deres skole og sige: Vi er klar over, at der er de mål, det er det, vores barn skal kunne.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til fru Helle Sjelle: Det er helt klart, at strategien går på at få folk til at sige noget forskelligt om

de bindende trinmål. Derfor finder jeg i hvert fald lejlighed til at gå op og bede fru Helle Sjelle bekræfte den aftale, vi har. I forslaget står under punkt 2.2.2., at trinmålene fastsættes som de vejledende delmål fastsættes i dag, dvs. på de klassetrin, hvor det er pædagogisk begrundet ud fra det enkelte fags opbygning og progression.

Kl. 16.15

Endvidere står der i det næste afsnit, det er afsnit otte, at udmøntningen sker således, at de eksisterende, vejledende delmål gøres bindende som trinmål. Der sker dog en justering som konsekvens af de ændringer, der er i medfør af aftaleudkastet, altså flere timer osv., og der gennemføres en evaluering efter 4 år.

Vi har en kort, klar og præcis aftale om, at de vejledende delmål gøres til bindende trinmål, og det vil jeg gerne bede fru Helle Sjelle om at bekræfte.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne bede fru Helle Sjelle om efter svaret til hr. Carsten Hansen at forklare offentligheden, Folketinget her, hvad de sidste linjer på side 6, højre spalte betyder: »Ligeledes vil der ske en løbende justering og præcisering af trinmålene for fagene i lyset af de indvundne erfaringer.« Hvad er det for indvundne erfaringer? Hvordan gør man det? Hvad betyder det?

Kan fru Helle Sjelle bekræfte, at både Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri i deres høringssvar gør meget ud af at appellere til folkeskoleforligskredsen om at indføre test og evalueringer og prøver for at konstatere, om man nu når de mål? På hvilket grundlag indhøster forligspartierne erfaringer om det her? Hvordan gør man? Hvad er der aftalt? Må vi ikke gerne få det at vide?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Der var engang nogle, der sagde, at døden skal have en årsag. Jeg vil tillade mig at vende det om og til hr. Carsten Hansen sige, at der skal jo også være en årsag til, at man går med i et forlig. Hvad angår Socialdemokratiet har jeg måske lidt svært ved at se, hvad årsagen egentlig er til, at det er gået med i et forlig, når det bagefter står og kritiserer det stort set sønder og sammen og prøver på at undskylde så mange ting som overheadet muligt.

Vi undskylder ikke nogen ting i Det Konservative Folkeparti; vi er faktisk glade for de ting,